

वा ० रा ०

॥ ६४ ॥

वीरुधइत्यकारांतोवृक्षवाची ॥ किमर्थंवालिघातेनेतिपाठे सुग्रीवप्रियकाम्यया वालिघातेकिमर्थंनप्रवृत्तइत्यर्थः ॥ पदच्छेदशेषपूर्णाभ्यांगूढत्वात्तस्यैवविवरणं ॥ तदावैरइत्यादि ॥ ११ ॥ बाल्यहननेहेतुं स्वयमेवरामऊहति ॥ नहीति ॥ जीवितेष्टं जीवितादपिप्रियं ॥ १२ ॥ हनूमति तद्विषये पृष्टमेतत्सर्वकथयेत्यन्वयः ॥ १३ ॥ १४ ॥ तद्वी

किमर्थंवालीचैतेनसुग्रीवप्रियकाम्यया ॥ तदावैरेसमुत्पन्नेनदग्धोवीरुयोचया ॥ ११ ॥ नहिवेदितवान्मन्येहनूमानात्मनोबलं ॥ यदृष्टवाजीवितेष्टंक्लिश्यंतवानराधिपं ॥ १२ ॥ एतन्मेभगवन्सर्वहनूमतिमहामुने ॥ विस्तरेणयथातत्वंकथयामरपूजित ॥ १३ ॥ राघवस्यवचःश्रुत्वाहेतुयुक्तमृषिस्ततः ॥ हनूमतःसमक्षंतमिदंवचनमब्रवीत् ॥ १४ ॥ सत्यमेतद्रघुश्रेष्ठयद्वीर्यमिहहनूमति ॥ नबलेविद्यतेतुल्यो नगतौनमतोपरः ॥ १५ ॥ अमोघशपैःशापस्तुदत्तोस्यमुनिभिःपुरा ॥ नवेत्ताहिवलंसर्वबलीसन्नरिमर्दन ॥ १६ ॥ बाल्येप्येतेनयत्कर्म कृतंराममहाबल ॥ तन्नवर्णयितुंशक्यमितिबाल्यतयास्यते ॥ १७ ॥ यदिवास्तित्वाभिप्रायःसंश्रोतुंतवराघव ॥ समाधायमतिरामनिशामयवदाम्यहं ॥ १८ ॥ सूर्यदत्तवरस्वर्णःसुमेरुर्नामपर्वतः ॥ यत्रराज्यंप्रशास्त्यस्यकेसरीनामवैपिता ॥ १९ ॥ तस्यभार्याबभूवेष्टाल्यंजनेतिपरिश्रुता ॥ जंनयामासतस्यांवैवायुरात्मजमुत्तमं ॥ २० ॥ शालिशूकनिभाभासंप्रासूतेमंतदांजना ॥ फलान्याहर्तुकामावै निष्क्रांतागहनेवरा ॥ २१ ॥ एषमातुर्वियोगाच्चक्षुधयाचभृशार्दितः ॥ रुरोदशिशुरित्यर्थशिशुःशरवणेयथा ॥ २२ ॥ तदोद्यंतंविवस्वंतंजपापुष्पोत्करोपमं ॥ ददर्शफललोभाच्चक्षुत्पपातरविंप्रति ॥ २३ ॥ बालार्काभिमुखोबालोबालार्कइवमूर्तिमान् ॥ गृहीतुकामोबालार्कं प्लवतेवरमध्यगः ॥ २४ ॥

षीति ॥ आत्मनोबलंनजानातीत्येतत् नबलइतिच ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ अमोघेति ॥ १६ ॥ बाल्यतया बाल्यभावेन अजानतेवेत्यर्थः ॥ अनेनास्यते ॥ १७ ॥ निशामय शृणु ॥ १८ ॥ सूर्यदत्तवरेणस्वर्णः स्वर्णरूपः सुमेरुः सावर्णमेरुः ॥ १९ ॥ परिश्रुता प्रसिद्धा ॥ २० ॥ शालिशूकनिभाभासं शाल्यग्रस्तमानवर्णं ॥ प्रासूत प्रसूतवती ॥ २१ ॥ शरवणे शिशुः कुमारस्वामीत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

उ० कां०

॥ ६४ ॥